

ÚSTAVNÍ ZÁKON

ze dne 2003,

kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto ústavním zákoně České republiky:

Čl. I

Ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění ústavního zákona č. 347/1997 Sb., ústavního zákona č. 300/2000 Sb., ústavního zákona č. 395/2001 Sb., ústavního zákona č. 448/2001 Sb. a ústavního zákona č. 515/2002 Sb., se mění takto:

1. Čl. 82 zní:

„Čl. 82

(1) Soudci jsou při výkonu své funkce nezávislí a nestranní. Jejich nezávislost a nestrannost nesmí nikdo ohrožovat.

(2) Soudce nelze proti jeho vůli odvolat nebo přeložit k jinému soudu; výjimky vyplývající zejména z kárné odpovědnosti stanoví zákon.

(3) Funkce soudce není slučitelná s funkcí prezidenta republiky, člena komory Parlamentu, člena vlády a člena zastupitelstva územního samosprávného celku. Funkce soudce není dále slučitelná s jakoukoliv funkcí ve veřejné správě, s výjimkou státní správy soudů. Zákon stanoví, se kterými dalšími činnostmi je funkce soudce neslučitelná.“

2. V čl. 91 odstavec 2 zní:

„(2) Působnost, organizaci a státní správu soudů stanoví zákon.“

3. Čl. 93 zní:

„Čl. 93

(1) Soudce je jmenován do funkce prezidentem republiky bez časového omezení; funkce se ujímá složením slibu. Funkce soudce zaniká též uplynutím kalendářního roku, ve kterém soudce dosáhl věku stanoveného zákonem.

(2) Soudcem může být jmenován bezúhonný občan, který má vysokoškolské právnické vzdělání. Další předpoklady a postup stanoví zákon.“

Čl. II

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2003.